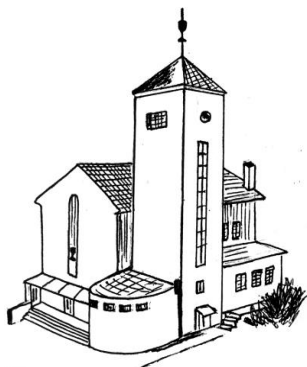

Letní Sborové listy 2012

Českobratrská církev evangelická, sbor Mšeno u Mělníka

Nestaví-li dům Hospodin

Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé. Nestřeží-li město Hospodin, nadarmo bdí strážný. *Žalm 127,1*

Přichází opět léto a spolu s ním čas velkých plánů, rozmanitých aktivit a dovolených. Jeden se chytá užít si pobyt u moře, jiný bude stavět dům či přestavovat byt, další se chce pustit do podnikání. Už naši předkové věděli, že léto je dobou intenzivní činnosti. Co nestihneš v létě, v zimě už nedohoníš.

Spřádáme-li smělé plány (nejen) na léto, neměli bychom zapomínat, že náš život ani naše budoucnost neleží v našich rukou. Žalmista vyznává svou zkušenost: lidská námaha je bez Boží podpory k ničemu. Zbytečně se dře a pachtí stavitel, který staví jen o své vůli, nadarmo plánuje plánovač, který neví o vyšším úhlu perspektivy než svém vlastním. Zbudovat v pustině město a ubránit je před nepřáteli byl v starozákonní době velice složitý, namáhavý a nebezpečný úkol. Město poskytovalo bezpečí za hradbou a zárukou bezpečí byla Boží spoluúčast na lidském díle.

Když se dnes porozhlédneme kolem sebe, zdá se nám, že autor žalmu byl poněkud naivní. Na každém druhém rohu uvidíme, jak se staví domy a města bez Hospodina a ještě to jde stavitelům náramně od ruky. Podle textu žalmu by jim jejich dílo mělo co chvíli spadnout na hlavu, a ono nic, naopak dál utěšeně roste a vzkvétá. Po světě se pohybuje řada „osobností“, někdy přímo a doslova

zločinců, kteří mají dobré důvody nechat se hlídat ochrankou, a hle, dobře placení bodyguardi je ochrání zcela spolehlivě, a to i bez pomoci Hospodina. Na druhé straně stavby, u nichž bychom spoluúčast Boží předpokládali, se mnohdy moc nedaří a o výsledku raději nehovořit. Takže je to často docela opačně, než jsme četli v žalmu 127.

Nezbývá nám než se podívat, co vlastně biblický text přesně říká. Mluví o zbytečné lidské námaze, o lidském úsilí nadarmo. V naší představě by tato marnost měla být očividná, snadno a rychle rozpoznatelná, Bůh by měl dát zřetelně na srozuměnou, že s tímhle on nemá nic společného. Nejlépe by se měl dům hned první noc zhroutit a město by mělo lehnout popelem, aby všem bylo jasno. Případně by mohl proti nevhodné stavbě přijít shůry zásah typu Babylon - zmatení jazyků. Bible tu ale o tak jednoduché a přímočaré spravedlnosti nemluví. Ne že by se domy stavěné bez Boha nemohly sesypat ještě během stavby, nakonec i to se někdy děje. Podstatnější však je, že i když tyto domy vzrostou a zdánlivě prosperují, nikdy v nic není to, kvůli čemu lidé domy stavějí – šťastný, požehnaný domov. Kdo nepočítá s Bohem, nedočká se jeho požehnání. Stavěl nadarmo. Také za hradbami bezbožného města, třebaš pečlivě a úspěšně střeženého, se nenachází lidská spokojenost, pramenící z lásky, míru a spravedlnosti. Bůh takovému městu nežehná, tím pádem bdí strážný zbytečně, protože tu není nic, co by v Božích očích stálo za hlídání. Nedejme se proto zmást existencí krásných domů a pevných měst, v nichž chybí známky Boží přítomnosti. Bible neříká, že nejsou a nebudou. Říká, že jsou zbytečné, jsou nadarmo, protože neobstojí před Boží tváří. Nechte růst plevel spolu s pšenicí až do žní, říká Pán.

Nejsou to všechno, s odpuštěním, jen řeči? Těšínská jablíčka, kterými jen zastíráme, že Boží slovo neplatí a vlastně ani žádný Bůh není? Odpověď zní: stačí se pozorně a vnímavě dívat. Pozorujte ne to, co lidé mají a co se jim daří, ale jak jsou v tom šťastní. Tam je skryto Boží požehnání, to je dům stavěný Hospodinem, město střežené pokojem Páně. Opravdová, upřímná, čistá vnitřní radost ze života je možná jen tam, kde lidé usilují o Boží požehnání a přijímají Boží dary. Jejich domy jsou pak domy štěstí a jejich města města pokoje.

A tak než vyrazíme na dovolenou, pustíme se do budování a vůbec rozjedeme všechny své plány, pamatujme na Hospodina. On může dát, aby nám dovolená byla k dobrému a aby v našich domech, v těch cihlových či panelových, ale i v „domech srdce svého“, sídlilo štěstí a požehnání. A dá nám to, jestliže s Ním budeme počítat a prosit Jej o to. Staví-li dům Hospodin, námaha stavitelů bude korunována úspěchem. Střeží-li město Hospodin, má bdění stráží smysl. Hezké léto!

Luboš Skopec

Životopis sestry Jiřiny Švecové, roz. Adamové

Na Bílou sobotu – dne 7. dubna 2012 zemřela zcela neočekávaně sestra Jiřina Švecová ve věku nedožitých 82 let. Rozloučili jsme se s ní v úterý 17. dubna při pohřebním shromáždění v evangelickém kostele ve Mšeně.

Narodila se ve Vrátně 22. dubna 1930 v rolnické rodině. Zde vyrůstala společně se svým bratrem Ladislavem. Ve Vrátně chodila do školy. Za války se nenechala určit nařízenou nacistickou ideologií - kamarádila se s židovskými dívkami.

V Mladé Boleslavi se vyučila dámskou krejčovou. V roce 1950 se vdala za Jiřího Švece ze Stránky. Po mamince byla katolička. Po svatbě následovala víru svého manžela a přestoupila do Českobratrské evangelické církve. Stala se členkou mšenského evangelického sboru.

Ve Stránce pracovala až do důchodu ve státním statku. Se svým manželem měla dva syny – Jiřího (nar. 1951) a Jana (nar. 1959). Ve volném čase šila pro sousedy ve Stránce, např. svatební šaty. Starala se o maminku svého manžela – Růženu Švecovou až do její smrti na Velikonoce v roce 1996.

Jak její blízcí dosvědčují, nebylo v ní zlo. Když před ní někoho kritizovali, hledala na něm vždy to dobré, ne zlé. Možná byla až naivní.

Rodina Švecova ve Stránce - to byl starý kovářský rod. Manžel Jiřiny Švecové Jiří měl dílnu a také hospodářství os polí o rozloze 5 ha. Začátkem 50. let 20. století v době nastupujícího komunistického režimu však nastaly Švecům zlé časy. Vše jim vyvlastnili. Jiří Švec pracoval v mladoboleslavské Škodovce a potom na montážích.

V roce 1992 emigroval její syn Jiří do Kanady. Její manžel zemřel před 15 lety na Velikonoce.

Sestra Jiřina Švecová byla hluboce věřící a skromnou ženou. Chodila do kostela. Ráda a pěkně zpívala. Poslední roky svého života prožila ve mšenském Domově seniorů

Poslední měsíce měla radost díky svým pravňukům – Markovi a Sebastiánovi.

Michal Šimek

Životopis sestry Zdenky Cejpové, rozené Kulmanové

Dlouholetá členka mšenského evangelického sboru - sestra Zdenka Cejpová - zemřela ve věku 92 let 2. května 2012. Rozloučili jsme se s ní při pohřebním shromáždění v evangelickém kostele ve středu 9. května.

Narodila se jako první dítě manželům Marii a Josefu Kulmanovým v Mělnickém Vtelně 9. prosince 1919. Když jí byly 4 roky, přestěhovala se rodina do Mšena. Zde Kulmanovi jako selská rodina vedle obhospodářování polí provozovali mlýn, pekárnu a pilu.

Do školy chodila do 5. třídy ve Mšeně. V 11 letech odchází do Prahy, kde bydlela u své tety. Zde dokončila školu a absolvovala Obchodní akademii v Reslově ulici. V Praze byla confirmována ve sboru českobratrské církve evangelické na Vinohradech. V 19 letech se vrátila do Mšena a rodičům pomáhala v jejich podnikání.

Poté, co Josef Kulman v roce 1941 zemřel, pomáhala od svých 22 letech mamince s vedením hospodářství. V roce 1944 se vdala za mšenského rodáka a studenta medicíny Miroslava Cejpa, syna řídicího učitele Bedřicha Cejpa.

Bedřich Cejp, stejně jako její otec Josef Kulman patřili k zakladatelům sboru Českobratrské církve ve Mšeně. Manželé Zdenka a Miroslav Cejpovi byli členy mšenského evangelického sboru.

V roce 1948 rodinu s musela rodina vyrovnat s nepřízní osudu – vzali jim mlýn, pekárnu a pilu, maminku Marii Kulmanovou vystěhovali. Sestra Zdenka Cejpová od roku 1948 až do svého odchodu do důchodu pracovala na různých místech v Mšeně, Mělníku a Nebuželích. Vytvořila rodinné zázemí pro svého manžela Miroslava a jeho aktivity ve prospěch občanů Mšena – ať již to byl za války orchestr, po válce provozování závodů na ploché dráze, organizování motocyklových soutěží či přírodní divadlo v Debři.

Radovala se ze svých vnuků i pravňuků.

Michal Šimek

Krátce

Přednáška spojená s diskusí na téma „150 let tělocvičné jednoty Sokol aneb kterak se český národ vznesl“ se uskutečnila v pátek 4. května 2012 od 18 hodin v modlitebně evangelického kostela ve Mšeně. Výročím jedné z nejvýznamnějších organizací naší novodobé historie připomněl hudební historik a vedoucí hudebního oddělení ZUŠ Mšeno Josef Šebesta. Velkou část přednášky věnoval Františku Kmochovi z Kolína, jehož kapela byla součástí tamní sokolské organizace.

xxx

Evangelický sbor ve Mšeně obdržel z grantu města Mšena částku 7200,- Kč na opravu fasády věže kostela.

xxx

Pokračují práce na vybudování kuchyňky a sprchového koutu na faře. Jsou hotovy odpad a rozvod vody. Přes prázdniny se plánuje výměna podlahy a nákup a instalace kuchyňské linky.

xxx

V letošním roce si připomínáme 70. výročí atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Zázemí pro tento čin vytvořili členové podzemního hnutí. Mnozí z nich včetně atentátníků byli věřící lidé. Byli členy různých církví. V tomto smyslu šlo o vzornou ekumenickou spolupráci. Před několika lety vznikl o atentátu desetidílný rozhlasový dokument. Na jeho vzniku s jeho autorem – redaktorem stanice Vltava Milošem Doležalem - spolupracoval současný mšenský evangelický farář Michal Šimek. Zájemci si ho mohou poslechnout z archivu Českého rozhlasu na webovém odkazu -

<http://www.radio.cz/cz/static/atentat-na-reinharda-heydricha/atentat-poslech>

xxx

V neděli 24. června 2012 byli při slavnostních bohoslužbách v evangelickém kostele confirmováni Anička a Ivan Skopcoví, Simona a Lukáš Pavelkovi a Filip Vidner. Před confirmací se společně 3 roky pravidelně scházeli na faře a pod vedením faráře M. Šimka probírali základní texty z bible, otázky víry a mezilidských vztahů a vybrané kapitoly z církevních dějin..

Pavla Jazairiová: Cestou hvězdy

Vydal Radioservis Praha, 2005

Cestopis známé novinářky a redaktorky Českého rozhlasu, Pavly Jazairiové, zve čtenáře na pouť do proslulého poutního místa, do španělského Santiaga de Compostelo. Podle pověsti měl francouzský císař Karel Veliký sen: apoštol Jakub ho vyzval, aby následoval hvězdy, které ho zavedou k Jakubovu hrobu. Odtud název poutní cesty.

V úvodu knihy autorka připomene nejdůležitější historické momenty Pyrenejského poloostrova a odpoví na otázku, proč se lidé odnepaměti vydávali na poutě.

Tak tedy proč?

Především je k tomu vedla touha po očistění, po spáse. Pouť byla projevem pokání. „Poutník kráčí a na ničem neulpívá, mívá dobré i zlé, nezná svou cestu, jako nezná svou budoucnost. Pouť je podobenstvím života. Vždyť v tomto životě, na této zemi člověk jen prochází.“ Na poutě však chodili lidé také za trest, místo do žaláře se vydali na cestu, kolem krku, paží a pasu železné okovy. Ve 13. a 14. století posílala inkvizice na poutní místa kacíře. Od 15. století pouť upadala a během francouzské revoluce a napoleonských válek bylo náboženské putování v podstatě zakázáno. Na cesty se začali poutníci vydávat zase až v 19. století.

V roce 1987 se Cesta hvězdy stala chráněnou kulturní evropskou památkou.

Známa cestovatelka Pavla Jazairiová se do Santiaga de Compostelo vydala společně s fotografem Jiřím Hůlou a se svým pejskem. Na pouť vyrazili po takzvané francouzské trase. Sbalili si batohy, zavěsili na ně svatojakubské mušle a připravili se na cestu dlouhou téměř 800 km. Jejich putování trvalo třicet dnů a každá kapitola v knize popisuje krajinu a zážitky z jedné etapy, vypráví o historických událostech a legendách, spojených s konkrétním místem.

Český rozhlas z této výpravy natočil s autorkou knihy reportáže. Mušle je symbolem svatojakubské pouti. Podle legendy sloužila apoštolu Jakubovi jako pohár. Pavla Jazairiová vydala již mnoho cestopisných titulů, především z Afriky a Indie, navštívila ale také třeba Palestinu a Izrael nebo Brazílii.

Noc kostelů ve Mšeně aneb jak děti tvořily „Andělské světlo“

Evangelický sbor ve Mšeně se připojil k celostátní akci Noci kostelů, která se letos uskutečnila na den dětí - v pátek 1. června od 16 do 22 hod. Dni konání odpovídal a i část programu, která se měla odehrávat na farní zahradě. Deštivé počasí však přimělo pořadatele přesunout aktivity pod střechu kostela.

Děti pod vedením Aleny Vašíčkové tvořily „Andělské světlo“ – vystříženého anděla z papíru vybarvily pastelkami a nalepily na sklenici od okurek, do které vložily čajovou svíčku a zapálily ji. Kostelem, zářila andělská světla. Potom si mohly hrát v kostele (hod míčkem do koše, plazení prolézačkou). Počasí se postupně zlepšovalo, takže si zájemci pochutnali na farní zahradě na opečeném buřtu.

Program pro dospělé začal před 17. hodinou vyzváněním zvonu. Přichozí si mohli v předsáli prohlédnout výstavu suché vazby Venuše Svobodové a paličkované krajky Jindřišky Červínkové, vystoupit na věž kostela s výhledem na Vrátnenskou horu, Bezděz a Ještěd. Po 18. hodině provedl zájemce ředitel ZUŠ Mšeno Čeněk Hlavatý po kostele, kde byly vystaveny obrazy a kresby žáků jeho školy. Poutavě popisoval, jak díla zobrazující Cyrila a Metoděje, Jana Husa a J. A. Komenského vznikala. Program zakončila meditace v setmělém kostele, na jehož zdi svítily hvězdy – okna s hězdami byla prosvícena z venku umístěným reflektorem.

Záštitu nad akcí převzal mšenský starosta Martin Mach.

V pozdravném dopise mimo jiné napsal: „Podporuji projekt Noc kostelů, neboť přispívá ke sblížení lidí - umožňuje jejich návštěvu i víru nepraktikujícím, ať již z důvodů zvědavosti, či poznávacích, nebo z úcty k architektuře či historii.“

Michal Šimek - Napsáno pro červnové vydání Mšenských novin - 6/12

Starosta Mšena převzal záštitu nad Nocí kostelů

Dobrý den,
podporuji projekt Noc kostelů, neboť přispívá ke sblížení lidí - umožňuje jejich návštěvu i víru nepraktikujícím, ať již z důvodů

zvědavosti, či poznávacích, nebo z úcty k architektuře či historii. Motivem může být i poznávání památek nebo výhled z kostelní věže do okolní krajiny. Ať už jsou důvody pro návštěvu kostela jakékoli z výše uvedených, dochází při ní ke komunikaci s ostatními návštěvníky i "domácími", k poznávání hodnot a krás, což považuji za velmi pozitivní.

S pozdravem M.Mach

Zápis z výročního sborového shromáždění 25. března 2012

Výroční sborové shromáždění bylo zahájeno po bohoslužbách v 10:45 a bylo řádně ohlášeno.

Počet hlasovných údů: 19 - viz příloha č.1

Předsedající: br. farář Michal Šimek

Volby:

- 1) zapisovatele: br. Kozlík
- 2) ověřovatele zápisu: br. Skopec a s. Svobodová
- 3) revizorů účtů: s. Kryštofková a s. Sadílková.

Poté byl schválen program shromáždění.

1) zpráva faráře sboru: _

Výroční sborová zpráva za rok 2011– sbor ČCE ve Mšeně u Mělníka

Sbor českobratrské církve evangelické ve Mšeně měl k 31. prosinci 2011 127 členů.

Během roku zemřela sestra Květa Jeníková ze Skramouše.

Bohoslužby se konaly pravidelně každou neděli a ve svátky – celkem 54x s průměrnou účastí 18 lidí. Večeře Páně se konala 6x s průměrnou účastí 15 lidí. Kázali při nich farář Michal Šimek a členové mšenského sboru Jan Kozlík, Luboš Skopec a Zdenka Weiserová. Zpěv při bohoslužbách doprovázely na varhany a

harmonium Veronika Skopcová, Zdeňka Weiserová a Libuše Semilská.

Výuka náboženství se konala během školního roku jednou týdně za účasti 4 dětí – Simona a Lukáš Pavelkovi, Anička a Ivan Skopcovi. Vzhledem k tomu, že Filip Vidner nemohl dojíždět – bydlí přes týden na internátu, dojížděl za ním farář M. Šimek jednou za měsíc k němu domů do Skalska.

Od září začala příprava ke konfirmaci jednou týdně. Filip Vidner a Lukáš Pavelka vzhledem k tomu, že kvůli dojíždění do školy v týdnu nemohou, mají přípravu jednou měsíčně v neděli po bohoslužbách.

Konalo se několik setkání nad biblí pro starší členy sboru v bytě u sestry Lydie Pavelkové nebo u sestry Anny Švancarové.

Schůze staršovstva se konala pravidelně jednou měsíčně. Na staršovstvu se vedle běžných provozních záležitostí řešila oprava střechy kolumbária, vybudování kuchyňky v přízemí na faře, oprava zdi hřbitova v Nebuželích ve spolupráci s občanským sdružením Zahrada a obcí Nebužely a rekonstrukce elektroinstalace v kostele a v přízemí fary.

Oprava střechy kolumbária, do kterého zatékalo, byla uskutečněna, vnitřek byl vymalován. Na základě žádosti získal sbor od Jeronymovy jednoty 30 tisíc Kč na vybudování kuchyňky (vzhledem k onemocnění vybraného instalatéra se akce uskuteční až na jaře 2012). Byla vypracována a podána žádost na dotaci na opravu hřbitovní zdi v Nebuželích z Fondu obnovy památek Středočeského kraje (výsledek bude znám do konce března 2012). Během roku 2011 byly připraveny podklady k rekonstrukci elektroinstalace v přízemí fary a kostela (žádost o dotaci z Fondu obnovy venkova prostřednictvím Místní akční skupiny Vyhlídky byla podána v únoru 2012 ve výši kolem 250000,- Kč a byla již kladně vyřízena. V souvislosti s žádostí byla uzavřena partnerská smlouva o spolupráci s Okrašlovacím spolkem pro Mšeno a okolí).

Účetnictví vedl bratr Josef Maincl. Evidování sbírek a pokladnu měla na starosti sestra Iva Pavelková.

Stav budov fary i kostela měl na starosti jejich správce, bratr Michal Vidner. Potřebné opravy zajišťoval ve spolupráci s dalšími členy staršovstva.

Konaly se rovněž bohoslužby v sousedním Domově seniorů ve Mšeně s tím, že zájemci měli možnost si s farářem popovídat nebo si domluvit individuální návštěvu. Tyto bohoslužby jsou přirozeně ekumenické, navštěvují je obyvatelé tohoto domu - členové našeho sboru a rovněž členové římskokatolické církve.

Zpravidla první pátek v měsíci se během školního roku konalo setkání střední generace.

Vzhledem k tomu, že ze sboru se jich účastnilo málo lidí, byla otevřena zájemcům z řad veřejnosti.

Ekumenické bohoslužby se po dohodě s římskokatolickou farností ve Mšeně konaly v pátek 10.června 2011 od 18 hod. v evangelickém kostele ve Mšeně. Bylo zvoleno téma Duch svatý v perspektivě potřeb současného světa.

Od září farář Michal Šimek pravidelně jednou měsíčně dochází do mšenské mateřské školy, kde v rámci biblického kroužku vypráví 7 dětem (přihlásili je jejich rodiče) vybrané příběhy z bible.

Sbor uskutečnil v kostele v neděli 20. listopadu 2011 Podzimní koncert (vystoupení učitelů a žáků ze ZUŠ ze Mšena, Mladé Boleslavi a Liberce a jedné zpěvačky z Lysé nad Labem). Připravila jej Veronika Skopcová.

V únoru 2011 byla na půdě sboru zahájena činnost Klubu seniorů. Program určený všem zájemcům ze sboru i mimo něj připravoval farář Michal Šimek společně s mšenskými zastupitelkami Alenou Oupickou

a Janou Švecovou (členka sboru). Uskutečnilo se celkem 22 setkání na půdě sboru a v městské knihovně včetně 1 koncertu. Na činnost Klubu získal sbor finanční podporu ve výši 9900,- Kč z grantu města Mšena.

Sbor se poprvé zúčastnil akce „Noc kostelů“. Uskutečnila se v pátek 27. května pod záštitou mšenského starosty Martina Macha. Návštěvníci mohli vystoupit na věž kostela, prohlédnout si výstavku dokumentující historii i současnost sboru. Součástí programu byl i koncert spojený s meditací a čtením textů a opékání buřtů na farní zahradě.

Předpremiéru Noci kostelů si pořadatelé vyzkoušeli 3 dny předem, když evangelický kostel navštívilo 25 dětí mšenské mateřské školy se svými učitelkami.. Farář Michal Šimek jim ve stručnosti připomněl význam Vánoc a Velikonoc z křesťanského pohledu a zazpíval 2 písně za doprovodu kytary. Děti vystoupily na věž, poslze jim Veronika Skopcová ukázala varhany a zahrála jim.

Sbor se připojil k akci Dny Evropského dědictví. V sobotu 24. září si zájemci mohli prohlédnout kostel, a vystoupit na věž s panoramatickým rozhledem do kraje. Akci zajistil bratr Michal Vidner.

O dění ve sboru byli jeho členové, příznivci i nečlenové informováni prostřednictvím občasníku Sborové listy, které k vydání obsahově připravoval Michal Šimek, editorsky Luboš Skopec. Pozvánky na akce pořádané sborem byly pravidelně zasílány a mnohé zveřejňovány prostřednictvím regionálních médií Mladoboleslavska a Mělnicka.

Základní údaje o sboru včetně Sborových listů si může kdokoli přečíst na webové stránce města Mšeno – www.mestomseno.cz

Sbor ve Mšeně není velký, Obavy o jeho budoucnost se objevují neustále. Je to přirozené. Ukazuje se, že se sborem a jeho existencí se v rámci komunity města Mšena počítá. Nevím, co sbor v budoucnosti čeká. V každém případě je potěšitelné, že je zde stále společenství toužící po biblické a duchovní zvěsti. A na tom je potřeba stavět.

Nezapomenout, že centrem poslání sboru je slovo Boží a hledání naděje pro nás i naše okolí.

25. března 2012

Michal Šimek

2) promluva kurátora sboru:

Bratři a sestry, ze všeho nejraději bych po 22 letech, kdy žijeme ve svobodné zemi, mlčel. K žádnému rozkvětu církví nedošlo. Zřejmě byl úpadek křesťanství větší, než si kdo myslel. Proto považuji za malý zázrak, že ještě dnes je ve Mšeně místo, kde se můžeme sejít nad Božím slovem. Společně - uprostřed společnosti, která po nás chce, aby se každý staral jen o sebe.

Nemyslete si, že můžete ve víře, či vůbec duchovně, růst sami, bez společenství. Sami, bez něho, můžete jedinečně duchovně upadat. Sám bych nebyl, čím jsem, kdybych neměl společenství, kde mohu svou víru s vámi sdílet.

Jde o život, o životní orientaci. Jsme křesťané, jde tedy o to, dát naši křesťanské orientaci nějaký tvar.

Jsme křesťané, evangelíci, protestanté. Ti se vždy vyznačovali tím, že protestovali a odporovali. Klad'te tedy odpor tomu, co tímto světem vládne.

3) Výroční zpráva o hospodaření roku 2011

Zprávu přednesl účetní sboru br. Maincl – viz příloha č.2. Zprávu doplnil s tím, že výsledek hospodaření je ještě upraven o odpisy, které činí 6.260,-Kč ročně. Finanční výsledek hospodaření je tedy - 4731,- Kč.

Sbírka na opravu střechy kolumbaria a vymalování jeho interiéru byla vyhlášena v průběhu roku a umožnila financování opravy v částce 16.000 Kč. Dále byly zaplacený zámečnické práce v částce 9.000Kč (zábradlí).

4) výrok revizorů účtů za r. 2011: s. Kryštofková – bez výhrad

5) Přečtené zprávy byly jednomyslně schváleny

6) Diskuse

V diskusi hovořila s. Svobodová o potřebě dokončit úpravu interiéru kolumbária, s.Skopcová o nutnosti vykonat brigádu na kostelní zahradě. S.Weiserová vyslovila poděkování br. Šimkovi za jeho organizační iniciativu.

Výroční zpráva o hospodaření roku 2011

Stav peněžních prostředků celkem k . 1.1.2012	149.995,-
(rok 2010)	124.746,-)
Z toho: pokladní hotovost	13.092,-
běžný účet v bance	136.903,-

Příjmy v porovnání s rokem 2010 v Kč	2010	2011
Salár	45.750	51.800
sborové sbírky a dary	37.802	70.628
ostatní příjmy	13.359	30.961
dotace	0	6.777
Příjmy celkem	96.911	160.166
celocírkevní sbírky	9.642	12.491
Výdaje v porovnání s rokem 2010 v Kč		
Náklady na provoz sboru	73.334	64.658
Náklady na opravu budov	1.004	29.658
Církevní odvody	11.503	13.470
Odvod PF	49.700	49.700
Ostatní náklady	6.260	7.411
Výdaje celkem	141.801	164.897
Výsledek hospodaření	- 44.890	-10.991

Ve Mšeně 20.3.2012.

Zpracoval ing Josef Maincl

Hospodářský výsledek je upraven o odpisy, které činí 6.260,-Kč ročně. Finanční výsledek hospodaření je – 4731,-Kč. Sběrka na Kolumbárium byla vyhlášena v průběhu roku a umožnila zafinancování opravy v částce 16.000,-Kč, dále byly zaplacený zámečnické práce v částce cca 9.000,-Kč. (zámky a zábradlí)

Zbyněk Čeřovský byl ministrem obrany oceněn za odvahu a statečnost

Mšenský občan, příznivec evangelického sboru a především voják československé a v současnosti české armády - pan Zbyněk Čeřovský - byl v chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze oceněn nejvyšším vojenským vyznamenáním - Křížem obrany státu. Obdržel jej v úterý 8. května 2012 z rukou ministra obrany České republiky Alexandra Vondry. Toto vyznamenání navazuje na předválečný československý kříž z roku 1939.

Zbyněk Čeřovský v srpnu 1968 odmítl spolupracovat jako velitel vojenského letiště v Hradci Králové se sovětskými okupanty. Záhy byl degradován, vězněn, s rodinou odchází do emigrace do spolkové republiky Německo. Společně se svojí manželkou Libuší spolupracoval s rádiem Svobodná Evropa při získávání informací o dění v Československu. Po návratu do vlasti se se svojí manželkou - mšenskou rodačkou - nakonec usadili ve Mšeně, kde si postavili dům..

Čím ministr Vondra zdůvodnil udělení Kříže obrany státu právě Vám?

Dedikace zněla za zásluhy v boji proti komunistické totalitě, za odvahu a statečnost a za věznění

Mohl byste popsat, jak slavnostní akt probíhal?

Akt začal ve 14 hodin ve chrámu Cyrila a Metoděje za účasti ministra obrany, náčelníka Generálního štábu a dalších osobností, mezi něž patřili Dominik kardinál Duka, patriarcha pravoslavné církve a další hosté a generalita české armády. Byla přinesena za doprovodu slavnostní fanfáry zástava ministra obrany. Ministr obrany přednesl projev a přečetl rozkaz o udělení vyznamenání. Poté nám byla předána vyznamenání. Vše skončilo za zvuků státní hymny.

Následovalo společné fotografování za účasti České televize. Chrám byl k této události určen především proto, že zde před 70ti lety bojovali a zahynuli parašutisté, kteří provedli atentát na Heydricha. Tuto okolnost zdůraznil ve svém projevu ministr obrany. Poté byli všichni pozváni do krypty, kde parašutisté zahynuli. Tam krátce promluvili oba církevní

představitelé a potom byli všichni účastníci pozváni ke slavnostnímu pohoštění. Poté jsme odjeli do arcibiskupského paláce na Hradčanech.

Na co či na koho jste myslel přímo při udělování vyznamenání?

Bohužel si nevzpomínám, na co jsem myslel. Možná, že vůbec na nic, jen jsem byl překvapen a potěšen, že si mi dostalo po tolika letech této cti.

V souvislosti s Vaším oceněním Vás i Vaši paní pozval do arcibiskupského paláce kardinál Dominik Duka. Proč on? O čem jste si povídali?

Dominik kardinál Duka je můj spoluvězeň z věznice Plzeň-Bory v osmdesátých letech. Od této doby se s ním stýkáme. Považuji ho za jednoho z nejlepších, slušných, vzdělaných a statečných lidí, jaké jsem kdy poznal. Byl za námi také v době našeho pobytu v exilu při jeho cestě do Říma (svatořečení Anežky). V době věznění jsem mu „prorokoval“, že bude pražským arcibiskupem“, v roce 2010 i to, že se stane do tří let kardinálem., On to veřejně v televizi, v rozhlase i při bohoslužbě potvrdil, takže si nevymýšlím.

Kardinál je velice společenský člověk, velmi vzdělaný, vstřícný, jazykově velice vzdělaný, a proto je s ním možno hovořit o všech otázkách a problémech. Dostali jsme také od něho dar – manželka jeho životopisnou knihu a já překlad Jeruzalémské bible – nádherně a početně omezeným výtiskem s věnováním, které zní: „Mému příteli Zbyňkovi ve vzpomínkách na životní strážně i radosti vděčný Dominik kardinál Duka, 8.5.2012 Praha“.

Při setkání 8.května při audienci po vyznamenání jsme hovořili o minulosti, věznění, ale i o našich názorech na další vývoj politické situace, ale také i o církevních restitucích. Protože tam, s námi byl i syn Aleš se svými syny Janem a Tomášem, zajímal se živě i o jejich život, vzdělání a budoucnost.

Doufáme, moje žena i já, že naše přátelství a styky s panem kardinálem potrvají až do naší smrti.

Michal Šimek

Letní sborové listy, zpravodaj FS ČCE ve Mšeni. Červen 2012. Připravili MŠ a LS.

Zapomenuté oběti holocaustu ze Mšena

O vyvraždění Židů (holocaustu) nacisty se učí děti ve škole. I já jsem se o tom učil a za svůj život slyšel mnohá svědectví a viděl spoustu dokumentů. Nikdy však – a to zde žiji prakticky od narození – jsem od nikoho neslyšel, že by se to nějak týkalo i Mšena, ba dokonce ani zmínku, že by zde nějakí občané židovského původu žili. Můj otec však vždycky tvrdil, že zde byli a že s některými chodil do školy a do Sokola.

Tak tedy, co se obětí týče: 13.1. 43 byl vypraven z Mladé Boleslavi transport do Terezína, svázející osoby židovského původu z okresů Boleslav a Mělník . Ze Mšena byli deportováni tito lidé:

Artur Lederer	nar. 14.10.1883	Karlova 51
Marie Ledererová	nar. 25.9. 1889	Karlova 51
Leo Lederer	nar. 2.12. 1918	Karlova 51
Arnoštka Picková	nar. 9.1. 1877	Karlova 133
Růžena Picková	nar. 12.11.1912	Karlova 133
Gustav Pick	nar. 15.8. 1873	Kostelní 263
Emilie Picková	nar. 15.3. 1883	Kostelní 263
Gustav Müller	nar. 23.11.1871	225

(vyčteno z transportních listin, které uchovávají v Museu ghetta v Terezíně. Jednalo se o transport s označením CL /seznam čítá 550 lidí/. Druhý transport s označením CM /491 lidí/ byl z Boleslavi vypraven 16.1.1943. Přímo ze Mšena jsem v něm již nenašel nikoho).

Z oněch osmi lidí ze Mšena nepřežil nikdo. V knihovně Židovského muzea v Praze Jáchymova 3, v tzv. Pamětní knize se lze dočíst, že Gustav Pick zahynul v Terezíně 20.3.44 a Emilie Picková 2.4.44 tamtéž. Ostatní byli již v létě 43 transportováni z Terezína do Osvětimi. V seznamu zachráněných nejsou.

Nebylo tak těžké zjistit tato fakta. Fakta v archivech jsou dostupná. Stačí nahlédnout a víme. Co však víme? Jen jména, bydliště a smrt. O tom, jak žili a čím se ve Mšeně živili před okupací a jak potom přežívali za tzv. Protektorátu až do onoho 13. ledna 1943, nevíme nic a mšenských pamětníků, kteří si na to vzpomínají, již asi není.

Fyzické vyhlazení Židů je, pravda, věc Hitlera, nacistů a jejich pomahačů, avšak vyhlazení i pouhé památky na naše spoluobčany a sousedy je už naše věc a věc celé obce. Je to dluh, který kvůli nesplacení přechází z generace na generaci.

Poznámka: uvedený seznam neznámá, že zahynuli všichni mšenští občané židovského původu. Z doslechu vím, že minimálně jedna osoba ze Mšena -Vlasta Picková, nacistickému peklu nějak unikla a po válce žila (či snad ještě žije) v Austrálii. V seznamech, které jsem viděl, se její jméno nevyskytuje. To znamená, že se jí podařil útek do zahraničí. Tedy alespoň jeden příběh se šťastným koncem.

Jan Kozlík - Vyšlo v květnovém čísle Mšenských novin - 5/12

Sborové listy na internetu

Sborové listy si můžete také stáhnout na www.mseno.cz v sekci **Život ve městě – Církev – Českobratrská církev evangelická.**

Salár a dary

Zaplatit salár za r. 2012 nebo věnovat peněžní dar na opravy a provoz sboru můžete osobně v kostele u bratra kurátora J. Kozlíka nebo sestry I. Pavelkové nebo platbou na účet sboru č. 174987837/0300. Děkujeme!

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Mšeně u Mělníka.

Farář Mgr. Michal Šimek, bytem v Kosmonosích,
tel.: 608 718 898, e-mail: majkl.simek@seznam.cz.

Bohoslužby se konají každou neděli v 10 hodin.